

ท้องถิ่นจะต้องเอื้อและช่วยเหลือโรงเรียนอื่นๆ ด้วย ต้องพยายามที่จะพัฒนาไปพร้อมๆ กัน

การจัดการศึกษาโดยการ ประสานความร่วมมือกันเพื่อ ให้เกิดความรัก ความสามัคคี

แนวคิดในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นนั้นต้องประสานความร่วมมือกัน คงไม่สามารถจัดการศึกษาให้โรงเรียนเทศบาลเป็นเลิศเพียงอย่างเดียว แล้วจะสามารถพัฒนาท้องถิ่นได้ เพราะว่ามีเด็กในท้องถิ่นอีกมากมายทั้งที่เรียนในโรงเรียนเอกชนหรือโรงเรียนรัฐบาลที่อยู่ในท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาไปพร้อมๆ กัน ณ วันนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับงบประมาณค่อนข้างมาก แม้ว่าอาจจะมากไม่พอที่จะพัฒนาไปอย่างรวดเร็วก็ตาม แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องการเอื้อและช่วยเหลือโรงเรียนอื่นๆ ด้วย ต้องพยายามที่จะพัฒนาไปพร้อมๆ กัน ดังเช่นเมื่อมีการจัดการอบรมครูโรงเรียนเทศบาลก็จะให้โอกาสครูในสังกัด สพฐ. รวมทั้งครูเอกชนมาอบรมร่วมกัน โดยเทศบาลเป็นเจ้าภาพ หรือการส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวิชาการของท้องถิ่น เช่น วันวิริยะวิชาการ เพื่อประชาสัมพันธ์การศึกษาของท้องถิ่น โดยจัดให้มีการแข่งขันทักษะวิชาการ ซึ่งเทศบาลเมืองท่าข้ามเป็นเจ้าภาพ ให้โอกาสเด็กเทศบาลอื่นๆ ทั้งหมดประมาณ 7 โรงเรียน โรงเรียนเอกชน 8 โรงเรียน โรงเรียนในสังกัด สพฐ. ถึง 50 โรงเรียน เข้ามาแข่งขันวิชาการร่วมกัน ทำให้เด็กเหล่านี้มีความรัก ความสามัคคี โดยไม่มีการแบ่งแยก ผู้บริหารระดับสูงของแต่ละท้องถิ่นก็จะให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน คณะครูอาจารย์รวมทั้งคณะกรรมการจากเขตพื้นที่การศึกษา ก็ได้เข้ามาร่วมกันทำงาน ร่วมกันคิด ร่วมกันเปิดโอกาสทางการศึกษาในท้องถิ่นให้มีการพัฒนาไปพร้อมๆ กัน สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ว่าด้วยหลักการจัดการศึกษา มาตรา 8 (2) ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา นอกจากนี้แล้วยังได้มีโอกาสใช้เครื่องมือ อุปกรณ์การเรียนการสอนต่างๆ ของเทศบาลซึ่งจะทำให้เกิดความคุ้มค่าตามที่กรมได้ให้งบประมาณมา ดังนั้นการที่จะร่วมกันจัดการศึกษาไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนของรัฐบาล โรงเรียนเอกชน หรือโรงเรียนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีความรัก มีความสามัคคีและมีความใจกว้างจากจุดๆ นี้จะพัฒนาการศึกษาท้องถิ่นได้

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องเปิดใจกว้างยอมรับว่าผู้ปกครองเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา แล้วจะทำให้ผู้ปกครองยอมรับและเกิดศรัทธา

การจัดการศึกษาเชิงระบบเพื่อการพัฒนาการศึกษาอย่างยั่งยืน

ผู้ร่วมเสวนาได้เสนอแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาอย่างยั่งยืน (การพัฒนาอย่างยั่งยืน หมายถึง การดำรงชีวิต และการมีชีวิตที่ดีทั้งในปัจจุบันและอนาคต) โดยการที่สถานศึกษาของท้องถิ่นต้องมีคณะกรรมการสถานศึกษาหรือสมาคมผู้ปกครองที่มีความเข้มแข็ง และมีส่วนร่วมในการคิด การพัฒนา ไม่ใช่มีไว้เพียงแต่ขอบริจาคหรือขอรับการสนับสนุนทางด้านงบประมาณดังเช่นแต่ก่อน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องเปิดใจกว้างยอมรับว่าผู้ปกครองเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาแล้วจะทำให้ผู้ปกครองยอมรับและเกิดศรัทธา ซึ่งจะทำการจัดการศึกษาของท้องถิ่นเป็นการจัดการศึกษาที่ยั่งยืน ดังเช่นการให้ผู้ปกครองที่มาจากหลากหลายอาชีพได้เข้ามาร่วมสอนในสาขาอาชีพที่ตนมีความเชี่ยวชาญ นอกจากนี้แล้วผู้ร่วมเสวนายังได้นำเสนอแนวคิดที่จะทำให้การศึกษาประสบความสำเร็จประเด็นหนึ่งก็คือให้นักการศึกษาทั้งฝ่ายที่อยู่ในสำนัก/กองการศึกษาและโรงเรียนจะต้องขานรับนโยบายของผู้บริหารที่มาจากฝ่ายการเมืองให้ได้ เนื่องจากผู้บริหารที่มาจากนักการเมืองคิดล่วงหน้าไป 5 ปี ถึง 10 ปี โดยผู้ปฏิบัติจะต้องนำไปคิด โดยเชื่อว่าเมื่อวันหนึ่งท้องถิ่นหรือโรงเรียนจัดกิจกรรมใดๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อลูกหลานของเขาแล้ว ก็จะได้รับ การยอมรับจากชุมชน

นอกจากนี้ยังได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นระบบ (ระบบประกอบด้วยปัจจัยนำเข้า (input) กระบวนการแปลงสภาพ (process) และผลลัพธ์ (output) สำหรับปัจจัยนำเข้าในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาเด็กที่สำคัญปัจจัยหนึ่งคือ เด็กในท้องถิ่นนั่นเอง เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น เทศบาลนครภูเก็ตได้คิดวางแผนพัฒนาการศึกษาตั้งแต่เด็กปฐมวัยในครรภ์ของมารดา จนเข้ามาสู่ระบบการศึกษา เนื่องจากเด็กจะได้เกิดมา มีสุขภาพกาย ใจที่แข็งแรง ในกรณีที่ครอบครัวใดมีปัญหาเรื่องเศรษฐกิจ เทศบาลฯ จะจัดหาอาหารที่เป็นประโยชน์ให้มารดาได้บำรุงครรภ์ เพื่อให้ลูกที่เกิดมาแข็งแรง หลังคลอดจนถึง 3 เดือนก็จะมีนมแม่ให้ดื่ม โดยมองว่าการพัฒนาเด็กต้องพัฒนาในเชิงระบบรวมทั้งมีการบูรณาการหน่วยงานที่สังกัดทั้งระบบเพื่อร่วมกันพัฒนา ดังเช่น กองการแพทย์ ซึ่งจะต้องเข้าไปร่วมดูแลสุขภาพร่างกาย ทันตแพทย์ต้องเข้าตรวจและดูแลสุขภาพฟัน ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะมีความเชื่อว่าสมองดีแต่ร่างกายไม่แข็งแรงก็ไม่สามารถเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข นอกจากนี้โรงเรียนเทศบาลนครภูเก็ตยังเป็นโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพ โดยมีการสอนในลักษณะของ self care ที่เด็กจะต้องดูแลช่วยเหลือตนเองเบื้องต้น เช่น ในกรณีการเกิดอุบัติเหตุ หรือเหตุการณ์อุบัติเหตุภัยอื่น